

[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Европейска Заповед За Плащане](#) > [France](#)

Европейска заповед за плащане

 Франция

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В членове 1405—1425 от Гражданския процесуален кодекс е предвидена разпоредба за опростена процедура за заповед за плащане, известна като „*procédure d'injonction de payer*“.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата може да бъде използвана за събиране на всички договорни вземания или вземания, произтичащи от задължение, наложено съгласно правилата относно признаването на професионалната квалификация или занятие, и с фиксиран размер.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Процедурата може да бъде използвана за събиране на всички договорни вземания или вземания, произтичащи от задължение, наложено съгласно правилата относно признаването на професионалната квалификация или занятие, което има фиксиран размер.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата е факултативна.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Такъв вид производство трябва да бъде образувано пред съда с компетентност по местопребиваването на длъжника или на един от въпросните длъжници, което изключва прибягването до процедурата, когато единственият длъжник живее в чужбина.

1.2 Компетентен съд

Молбата трябва да бъде подадена пред районния съд (*tribunal d'instance*), мировия съд (*jurisdiction de proximité*), председателя на търговския съд (*tribunal de commerce*) или считано от 1 януари 2013 г. — председателя на окръжния съд (*tribunal de grande instance*), в зависимост от това кой съд е компетентен да разглежда такива въпроси.

С изключителна компетентност разполага съдът по местопребиваване на длъжника или един от длъжниците, срещу когото е образувано производството. Това е императивна норма (*ordre public*) и съдът трябва да повдигне по собствено усмотрение всеки въпрос, свързан с липсата на компетентност.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Формалните изисквания съдържат определена информация, която трябва да бъде включена в молбата:

- фамилните имена, собствените имена, професиите и постоянните адреси (*domiciles*) на взискателите и длъжниците, или когато става въпрос за юридически лица, тяхната форма, наименование и седалище;
- точно посочване на претендираната сума, с разбивка по различните компоненти на вземането и основанието за него.

Има формуляр, чието използване, макар и незадължително, силно се препоръчва. Това е формулярът CERFA, който може да бъде намерен на уебсайта на Министерството на правосъдието и деловодството (*greffe*) на всички въпросни съдилища.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Молбата може да бъде подадена от самия взискател или от всеки негов представител.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Основанието за вземането не трябва да бъде представено подробно, а само в обобщен вид (вж. отговор 1.3.1 по-горе).

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Молбата трябва да бъде придружена от подкрепящи документи, доказващи действителността на вземането (фактури, договор за лизинг, договор за продажба, кредитно споразумение, изявления и т.н.). Прилагат се правилата на обичайното право, уреждащи гражданското производство.

1.4 Отхвърляне на молбата

Преди да издаде заповед за плащане, съдът ще разгледа валидността на молбата, като може да я отхвърли изцяло или частично, ако счита, че искът не е достатъчно добре обоснован.

1.5 Обжалване

Ако молбата е отхвърлена, взискателят няма право да обжалва, но може да следва процедурите на обичайното право, т.е. да заведе дело за плащане на задължението по обичайния ред.

1.6 Възражение

Длъжникът може да подаде възражение в едномесечен срок (*former opposition*), или лично в деловодството на съда, който е издал заповедта, или чрез препоръчано писмо, адресирано до същото. По отношение на формата на такова възражение не съществуват други изисквания.

1.7 Последици от възражението

Подаването на възражение води до образуването на производство. Деловодителят изпраща призовки на всички страни за явяване в съдебно заседание (дори на тези, които не са внесли възражение). В рамките на своята компетентност съдът ще разгледа не само първоначалната молба, но и всички акцесорни молби и правни основания в защитата по същество.

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

След изтичане на едномесечен срок от подаването на уведомлението, взискателят подава молба до

деловодителя на съда, издал заповедта, да се добави заповед за изпълнение. За тази молба няма официални изисквания (взискателят може просто да направи изявления или да изпрати писмо по обикновената поща). Въз основа на заповедта за изпълнение, заповедта за плащане има силата на присъствено съдебно решение по дело.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Решението не подлежи на въззивно обжалване (*appel*) или касационно обжалване пред Касационния съд (*pourvoi en cassation*). Единствената възможност за възражение е да се подаде касационна жалба пред Касационния съд срещу начина, по който деловодителят е приложил заповедта за изпълнение.

Връзки по темата

[Уебсайт на Министерството на правосъдието](#)

[Уебсайт на Legifrance](#)

■ Последна актуализация: 26/07/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.